το Οινοχώρι

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ

Αριθ. φύλλου 55 • Ταχ. Δ/νση: ΣΤΑΔΙΟΥ 51 Αθήνα - 105 59 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2008 • ΤΗΛ. - FAX: 210 3214871 - 210 3231560

Οι προγονικές μας ρίζες και το χρέος μας στον τόπο μας

Ο Γενέθλιος τόπος των προγόνων μας είναι ιερός κι ευλογημένος από το Θεό. Ας μην ξεχνάμε ότι όλοι μας ανήκουμε στο προγονικό δέντρο που έχει τις ρίζες του στο όμορφο και ιστορικό χωριό μας.

Οι απανταχού Οινοχωρίτες έχουν τις παλιές προγονικές τους ρίζες στ' άγια χώματα του χωριού μας και τις νέες στις σημερινές νέες τους πατρίδες.

Είμαστε όλοι βιολογικά δεμένοι με το παρελθόν. Με τον τόπο με τον οποίο, άλλος λιγότερο και άλλος περισσότερο, έχει μια κληρονομιά μνήμης και ζωής.

Χρέος μας να δώσουμε όλοι αγάπη και τη δυνατή προσφορά για να μείνει ο τόπος των πατέρων μας τόπος φιλόξενος και σύγχρονης δημιουργίας με ανθρώπινο πρόσωπο.

Ο πρώτος ρόλος αντίκει στους νέους. Στους νέους που γεννήθηκαν στο χωριό και στους πολλούς που γεννήθηκαν όπου γης κι έχουν τις προγονικές τους ρίζες στο χωριό μας.

Ένα χωριό που το θέλει η Μυθολογία και η Ιστορία τόπο ζωής πριν από το 3000 π.Χ. με πρωταγωνιστές τους Δρύοπες, τους Δωριείς και τους κατοπινούς προγόνους μας.

Ένα χωριό που υπήρξε καταφύγιο και προστάτης της ζωής των συγχωριανών μας και πολλών φίλων του χωριού μας στις δύσκολες περιόδους της εθνικής μας ζωής.

Όσοι, στο πέρασμα του χρόνου, ζήσαμε στο χωριό μας χαρούμενες και δύσκολες ώρες και σήμερα ζούμε επαγγελματικά στους χώρους εργασίας μας, έχουμε χρέος προσφοράς των καλών μας υπηρεσιών για να μείνει τόπος ζωής και δημιουργίας.

Τα χωριά μας μας χρειάζονται και τα χρειαζόμαστε όλοι. Ας μεγαλώσουμε όλοι, και κυρίως οι νέοι, τις γέφυρες επικοινωνίας μ' αυτά σε κάθε ευκαιρία. Ας γνωρίσουν τον κόσμο και τη ζωή της υπαίθρου που είναι ζωή του καλού αγώνα και μια ζωή που κινείται δημιουργικά στα ανθρώπινα μέτρα.

Ας στήσουμε, σε κάθε ευκαιρία, οι παλιότεροι και οι νέοι, γέφυρα ζώσης επικοινωνίας με τα όμορφα χωριά μας, εκεί όπου ο φυσικός ανθρώπινος αέρας εμπνέει τη ζωή και τη δημιουργία σ' ένα οικολογικό περιβάλλον που είναι δημιούργημα του Θεού.

Εκεί που ο Δημιουργός προσφέρει τα ελεύθερα φυσικά αγαθά καθάρια και ζωογόνα.

Ας ενώσουμε όλοι τις δυνάμεις μας με τους απανταχού αγαπητούς συμπατριώτες μας, που η ζωή τούς απομάκρυνε από την προγονική μας γη, μέσω των τοπικών Συλλογικών πατριωτικών εθελοντικών Συλλόγων, προσφοράς στην προγονική μας ιερή γη.

Οι διαμένοντες στην Αττική ας εγγραφούν στον Πολιτιστικό Σύλλογο του χωριού μας, που στάθηκε συμπαρασιάτης στα αναπτυξιακά και κοινωνικά προβλήματα του χωριούμας και έχει προσφέρει, μέχρι σήμερα, αξιόλογο έργο.

Οι γονείς ας παροτρύνουν τα παιδιά τους και τα εγγόνια τους να γίνουν μέλη του Συλλόγου μας, της ενωμένης Οινοχωρίτικης οιογένειας.

Η αγάπη όλων μας για την προγονική μας γη ας μας βρει όλους συνεργαζόμενους για το καλύτερο αύριο του τόπου μας.

Ας γίνει πίστη όλων μας το αξίωμα που μας θυμίζει ότι «η προσφορά για τον τόπο σου, για την πατρίδα είναι η μητέρα των αρετών».

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΕΥΧΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ και ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΧΡΟΝΟ 2009

ΗΜΕΡΑ ΠΡΟΓΟΝΙΚΗΣ ΜΝΗΜΗΣ

Μια λαμπρή ετήσια εκδήλωση μνήμης στο χωριό μας από το Σύλλογό μας

Με την καθιερωμένη πατριωτική ευλάβεια έγινε και φέτος η γιορτή ιερής μνήμης του Συλλόγου μας για τους από αιώνες μέχρι σήμερα κεκοιμημένους Οινοχωρίτες, πατέρες και προπάτορες, στ' άγια χώματα του χωριού μας. Εκδήλωση κοινής προσευχής για την ανάπαυση των ψυχών των απανταχού συγχωριανών μας που πέρασαν στην αιωνιότητα.

Ιδιαίτερη αναφορά, στην επιμνημόσυνη δέηση, έγινε για τους Οινοχωρίτες που έχασαν τη ζωή τους στα χρόνια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, της άναρχης κατοχής και από τον ολέθριο βομβαρδισμό του χωριού μας από την κατοχική αεροπορία. (6-6-1943).

Η πάνδημη εκδήλωση έγινε την 15η Ιουνίου ημέρα Κυριακή. Κορμός της εκδήλωσης το ιερατικό μνημόσυνο στον Ιερό Ναό της Αγίας Αικατερίνης, τρισάγιο στο μνημείο των θυμάτων του κατοχικού βομβαρδισμού, αναφορά στην ιερότητα της ημέρας από τον Πρόεδρο του Συλλόγου κ. Γεώργιο Πουρνάρα, κύρια ομιλία από τον Στρατηγό κ. Ιωάννη Παπαπαναγιώτου και παρουσίαση του χρονικού του κατοχικού βομβαρδισμού του χωριού μας από τον κορυφαίο ηθοποιό κ. Σπύρο Ολύμπιο.

Μια ευχάριστη νότα στη γιορτή μνήμης αποτέλεσε η σκηνική χορευτική παρουσία στην πλατεία του χωριού μας, του κορυφαίου χορευτικού συγκροτήματος του Πολιτιστικού Συλλόγου Καστελλίων.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους όλοι οι συγχωριανοί μας και πολλοί διακεκριμένοι φίλοι του χωριού μας.

Λίγα λουλούδια στο Μνημείο Φονευθέντων από τον βομβαρδισμό του χωριού μας την 6-6-1943.

Προλόγισμα της εκδήλωσης από τον κ. Γεώργιο Β. Πουρνάρα

Αγαπητοί συγχωριανοί και φίλοι του χωριού μας.

Ήρθαμε σήμερα εδώ για ν' αποτίσουμε ελάχιστο φόρο τιμής στον κόσμο που από το βάθος των αιώνων έζησε ηρωικά και δημιουργικά στο χωριό μας και πέρασε στην αιωνιότητα, ακολουθώντας τη μοίρα όλων των θνητών.

Θέλησή μας η διατήρηση δεσμών ζωής με τις ρίζες μας με τη φιλόξενη προγονική μας γη, που η μυθολογία, η προϊστορία και η ιστορία τη θέλουν να κατοικείται από τα βάθη της προϊστορίας μέχρι σήμερα.

Η ακρόπολη της Αρχαίας Δρυόπης, πρωτεύουσας της προϊστορικής Δρυοπίδας, εκεί απέναντι στο λόφο της Αγίας Παρασκευής, επιβεβαιώνει τους μύθους που μας λένε ότι στο βάθος του προϊστορικού χρόνου έζησαν εδώ βασιλιάδες και βασιλοπούλες, άρχοντες και αρχοντοπούλες κι ένα μεγάλο πλήθος Δρυόπων και Δωριέων.

Πολλοί από εμάς ζήσαμε εδώ στα προπολεμικά και τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια σε μια ζωντανή και δυναμική κοινότητα που οι καταστροφές και οι συμφορές του πολέμου και οι ραγδαίες μεταπολεμικές κοινωνικοοικονομικές και πολιτιστικές εξελίξεις οδήγησαν το χωριό μας και όλες τις ορεινές κοινότητας σε πληθυσμιακή κατάρρευση.

Θέλουμε τα ωραία χωριά μας να μείνουν τόποι πολιτιστικοί, φιλόξενοι για τους κατοίκους και τους φίλους του χωριού μας και κέντρα ψυχοσωματικής ανανέωσης για τους αστούς που δοκιμάζονται από

(Συνέχεια στη σελ. 3)

ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

➲ ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου του χωριού μας αναφέρθηκε στο έργο του Τοπικού Συμβουλίου και την προσφορά των συγχωριανών μας στο χωριό.

Ακούσαμε τη μεγάλη ή μικρή προσφορά πολλών εκλεκτών συγχωριανών μας και νιώσαμε ικανοποίηση. Στην εύφημη μνεία του Προέδρου προσθέτουμε και τη δική μας.

Καλά όλα αυτά αλλά, για να είμαστε δίκαιοι, πρέπει να γίνεται αναφορά και στους φορείς που πρωτοστάτησαν για να γίνουν οι υποδομές που κράτησαν το χωριό μας ζωντανό.

Αυτά, απλά για την τάξη και την ιστορία.

➲ ΤΟ ΚΑΜΠΑΝΑΡΙΟ

Η εφημερίδα μας ασχολήθηκε και άλλες φορές με το θέμα. Από την ακαλαίσθητη σκελετική κατασκευή του μέχρι σήμερα δεν έγινε καμιά εργασία αναβάθμισής του. Η χρηματοδότηση της αναβάθμισής του αποτελεί χρέος όλων των συγχωριανών.

Η αναβάθμισή του απαπεί μελέτη για το τι πρέπει να γίνει από ειδικό μηχανικό, κοστολόγηση των εργασιών, σχετική ενημέρωση των συγχωριανών και φίλων του χωριού και πρόσκληση για οικονομικές εισφορές κάλυψης της δαπάνης

Ο Σύλλογος, που είχε κάνει ενέργειες για την ανέγερση καμπαναριού, δεν ενημερώθηκε για την ακαλαίσθητη κατασκευή. Σήμερα ας ενημερώσουν το Σύλλογο και τους χωριανούς για τις βελτιώσεις που πρέπει να γίνουν και για τα χρήματα που θα χρειαστούν με βάση τεχνική μελέτη και τότε πιστεύουμε ότι όλοι θα προσφέρουν τον οβολό τους.

➲ ΑΓΡΟΤΙΚΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

Οι αρδευόμενες εκτάσεις του χωριού μας πέρασαν στην αγρανάπαυση. Η προσπέλαση σ' αυτές με μηχανικά μέσα δεν είναι δυνατή. Η κατασκευή αγροτικών δρόμων θα διευκόλυνε όσους έχουν τη θέληση να κάνουν βελτιώσεις και αξιοποίηση των ιδιοκτησιών τους, κυρίως με δενδρώδεις καλλιέργειες, ατομικές ή συλλογικές. Τα παλιάμπελα, τα ισιώματα και τ' αμπέλια είναι περιοχές αξιοποιήσιμες.

➲ Η ΑΚΡΟΠΟΛΗ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΔΡΥΟΠΗΣ

Η προστασία του αρχαιολογικού χώρου, ο καθαρισμός από θαμνώδεις δενδροστοιχίες και η αναβάθμιση του μονοπατιού προσπέλασης στον αρχαιολογικό χώρο πρέπει να απασχολήσουν το αρμόδιο Τοπικό Συμβούλιο και το Δήμο Γραβιάς.

➲ ΣΕΙΣΜΙΚΗ ΔΟΝΗΣΗ

Βόρεια της Αμφίκλειας, στην ευρύτερη περιοχή του χωριού μας, την 13-12-2008 σημειώθηκε σεισμική δόνηση 5,2 Ρίχτερ. Ο σεισμός, έντονος, προκάλεσε ανησυχία σ' όλα τα χωριά μας. Δεν προκάλεσε ζημίες.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ του ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

Ζωή και θάνατος, το τραγικό-παιχνίδι της μοίρας. Αγκαλιασμένοι στη ζωή και ξαφνικά ο θάνατος έρχεται απρόσκλητος και μας οδηγεί στο δρόμο της αιωνιότητας.

Σ' αυτό το νόμο της πορείας από τη ζωή στο θάνατο πέρασαν και φέτος αγαπητοί συγχωριανοί μας.

Εκλεκτοί συγχωριανοί μας που έζησαν στο όμορφο χωριό μας, άλλοι λιγότερο και άλλοι περισσότερο, όμορφες και δύσκολες στιγμές.

Αυτή είναι η μοίρα όλων των θνητών. Ερχόμαστε, αγωνιζόμαστε, διεκδικούμε, προσφέρουμε, υπηρετούμε την επίγεια ζωή κι αφήνουμε πίσω μας ο καθένας την κοινωνική του υστεροφημία.

Η Εφημερίδα μας εκφράζει τα ειλικρινή συλλυπητήριά της στις οικογένειές τους.

Αιωνία τους η μνήμη.

ΠΕΡΑΣΑΝ ΣΤΗΝ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ ΤΟ 2008

ΓΕΩΡΓΙΑ Δ. ΚΟΤΣΙΜΠΟΥ

σύζυγος Βασιλείου Πλατανιά

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΥΓΕΡΗΣ

ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ ΣΟΥΜΠΑΣΗΣ

σύζυγος Σοφίας Ιωάννου Π. Παπαπαναγιώτου , ιατρού

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΡΟΥΛΙΑ

σύζυγος Παναγιώτη Κοτσιμπού από την Οίτη

ΝΙΚΟΣ ΑΓΡΟΤΕΛΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Π. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

ΣΤΑΥΡΟΣ Γ. ΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Το Οινοχώρι
ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ

Ιδιοκτήτης - εκδότης
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ
Σταδίου 51 –
Τηλ. - Fax 210/ 32.14.871 210/ 3231560
105 59 ΑΘΗΝΑ

Υπεύθυνος Σύνταξης
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ
28ης Οκτωβρίου 71 – Αγ. Παρασκευή
Τ.Κ. 15341 Τηλ.: 210/63.95.907

Παραγωγή:
Τυπογραφείο **Νικήτα Κ. Καράλη**
Γερανίου 7 Αθήνα
Τηλ. - Fax: 210 5233965

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

– Ο **Αθανάσιος Σπύρου Ρούλιας,** ιατρός και η **Αικατερίνη Τσακουρίδη,** ιατρός, τέλεσαν τους γάμους τους την 20-9-2008, στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος, Νέας Κηφισιάς.

– Ο **Χριστόφορος Λάμπρου Δημάκης** και η **Ιωάννα Σταύρου Μεϊμέκη** τέλεσαν τους γάμους τους την 26-6-2008 στον Ιερό Ναό Αγίας Μαρίνης Εκάλης.

Η εφημερίδα μας τους εύχεται βίο ευτυχισμένο.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ο **Δημήτριος Αθ. Παπαπαναγιώτου** και η σύζυγός του βάπτισαν την 22-6-2008 το γιο τους και του έδωσαν το όνομα του παππού του **Αθανάσιος.**

Να τους ζήσει.

ΑΞΙΟΚΡΑΤΙΚΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ

Η Ιωάννα Κ. Ρούλια διορίστηκε ιατρός επιμελήτρια στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Πατρών.

Συγχαρητήρια θερμά και ευχές για επιτυχία στο κοινωνικό της αυτό λειτούργημα.

Το Τοπικό Συμβούλιο Οινοχωρίου ενημερώνει και στέλνει ευχές

Το Τοπικό Συμβούλιο του χωριού μας αισθάνεται την υποχρέωση να ευχαριστήσει όλους τους Οινοχωρίτες που παραβρέθηκαν στη συγκέντρωση-ενημέρωση-συζήτηση που έγινε στο Πολιτιστικό Κέντρο στις 13-8-2008.

Η συμμετοχή ήταν συγκινητική, πράγμα που φανερώνει την αμέριστη αγάπη όλων μας για τα τεκταινόμενα στο χωριό μας.

Θέλουμε να πιστεύουμε ότι η ενημέρωση υπήρξε όσο το δυνατό πλήρης και άρτια και σας δίνουμε την υπόσχεση ότι στο μέτρο του δυνατού πάντα θα συζητάμε μαζί σας για τις υποθέσεις που αφορούν το χωριό μας.

Τέλος, ευχόμαστε σε όλους σας **χαρούμενες Γιορτές,** η δε Καινούργια Χρονιά να φέρει σε όλους μας **υγεία, χαρά** και **δημιουργία.**

Γιάννης Κασβής - Μάκης Αποστολόπουλος
Ανδριάνα Παπαπαναγιώτου

ΠΑΛΙΕΣ ΚΑΛΕΣ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

26-28 Δεκέμβρη 2008

Η χιονόπτωση στο χωριό μας ξεπέρασε το μισό μέτρο.

Ένα χειμωνιάτικο τριήμερο δώρο Θεού.

Προσφορά της φύσης για να γεμίσουν οι υπόγειες υδατοδεξαμενές που δίνουν όλο το χρόνο πλούσιο δροσερό νερό στον Κεφαλόβρυσο καισις πολλές άλλες υδατοπηγές του χωριού μας.

Αυτές τις μέρες θυμηθήκαμε τους κτηνοτρόφους του χωριού μας. Την Όλγα και το Χρήστο Νικολάου.

Επικοινωνήσαμε τηλεφωνικά.

Τι κάνετε; Χιόνι πάνω από το γόνατο. Προβλήματα έχετε; Κανένα. Το χιόνι ευλογία και δώρο Θεού.

Μια απάντηση συγχωριανών μας που γνωρίζουν ότι «τ' αγαθά κόποις κτώνται». Κι ευχαριστούν το Θεό.

Τους ευχηθήκαμε δύναμη, υγεία, δημιουργία, τα δώρα του έτους 2009.

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΑ

Του
Γεωργίου Β. Πουρνάρα

Ένα βιβλίο γνώσεων για μικρούς και μεγάλους που θέλουν να ταξιδέψουν, μαζί με τον συγγραφέα, στο προϊστορικό μεγαλείο του ελληνισμού.

Διάθεση βιβλίου: Βιβλιοπωλείο Γεωργιάδη, Σόλωνος 114 και Στοά Βιβλίου: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΕΔΡΟΣ

ΗΛΙΑΣ ΤΖΟΥΦΛΑΣ
Συντακτικό της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας
Για μαθητές - φοιτητές - καθηγητές

Εγκεκριμένο από το Υπουργείο Παιδείας Ελλάδας και Κύπρου.
Β' ΕΚΔΟΣΗ αναθεωρημένη. Εκδόσεις: Σπουδή (Gutemberg)
Τηλ. 210-3642993 Σε όλα τα βιβλιοπωλεία

ΓΙΑ ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΟ ΓΡΑΒΙΑΣ

Οι προτεινόμενες Υποδομές για την αναβάθμιση του Δ.Δ. Οινοχωρίου

- Αναμόρφωση περιβάλλοντος χώρου Ξενώνα, σύμφωνα με τη μελέτη της Νομαρχίας.
- Ανακατασκευή δρόμου Αγ. Απόστολοι Κατέρω Τρανό Ρέμα Αμαξιτός δρόμος
- Βελτίωση δασοαγροτικού δρόμου χωριού Αγιος Αθανάσιος
- Χωροταξική μελέτη νεκροταφείου
- Προστασία και αναβάθμιση αρχαιολογικού χώρου Αρχαίας Δρυόπης
- Επέκταση και αναβάθμιση δικτύου ηλεκτροφωτισμού
- Βελτίωση, συντήρηση πρασίνου πλατείας και κοινοχρήστων χώρων.
- Εξασφάλιση επαρκούς νερού από κεντρικό δίκτυο «Καλοσκοπή Οινοχώρι Καστέλλια»
- Κατασκευή αγροτικών δρόμων προς Παλιάμπελα και στις αρδευόμενες εκτάσεις Ισιώματα, Μουρατλάκα, Ζερέλια, Γωνιά κλπ.
- Συντήρηση αρδευτικών αυλακών στις αρδευόμενες περιοχές.
- Μελέτη δυνατότητας αξιοποίησης του Παλιού Αμπελώνα
- Δενδροφυτεύσεις σε ακάλυπτες δασικές εκτάσεις του χωριού μας
- Συντήρηση επαρχιακών οδών Οινοχώρι - Καστέλλια και Οινοχώρι - Σκλήθρο.
- Υποβολή αιτήματος, αρχαιολογικής έρευνας στην περιοχή της Αρχαίας Δρυόπης.
- Αναβάθμιση του κοινοτικού οδικού δικτύου.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

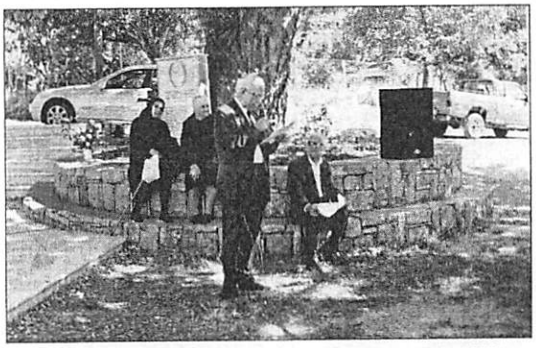

Ο ομιλητής την ημέρα προγονικής μνήμης Γιάννης Παπαπαναγιώτου (15-6-2008)

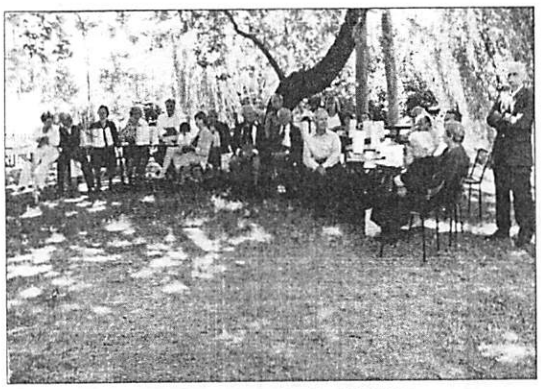

Από την ημέρα προγονικής μνήμης (15-6-2008)

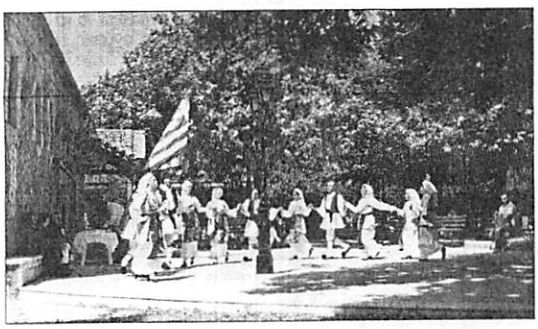

Το κορυφαίο χορευτικό συγκρότημα των Καστελλίων στην πλατεία του χωριού μας την ημέρα προγονικής μνήμης.

Άνω και κάτω: Τελετή μεταφοράς της ιερής εικόνας Κοιμήσεως της Θεοτόκου στον Ιερό Ναό Αγίας Αικατερίνης την 14-8-08 με τον ιερέα παπα-Συμεών.

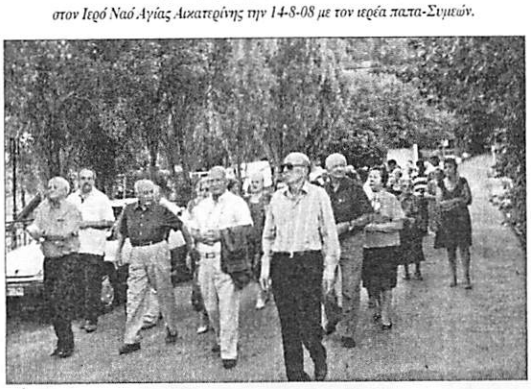

ΗΜΕΡΑ ΠΡΟΓΟΝΙΚΗΣ ΜΝΗΜΗΣ

Μια λαμπρή ετήσια εκδήλωση μνήμης στο χωριό μας από το Σύλλογό μας

Προλόγισμα της εκδήλωσης από τον κ. Γεώργιο Β. Πουρνάρα

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

τα αρνητικά φαινόμενα της αστικοποίησης. Για το σκοπό αυτό κάναμε ό,τι μπορούσαμε μέχρι σήμερα και θα συνεχίσουμε τις προσπάθειες.

Σήμερα, εδώ στην προσκυνηματική μας αυτή εκδήλωση, ο Υποστράτηγος Γιάννης Παπαπαναγιώτου θα αναφερθεί στα δεινά και τα θύματα του χωριού μας στην τελευταία δοκιμασία του πολέμου, της κατοχής και της εμφύλιας σύρραξης.

Ο κορυφαίος ηθοποιός Σπύρος Ολύμπιος θα μας δώσει εικόνες από τη θρυλική κατοχική ημέρα βομβαρδισμού του χωριού μας.

Το κορυφαίο χορευτικό συγκρότημα του Πολιτιστικού Συλλόγου Καστελλίων θα μας δώσει χορευτικές παραδοσιακές εικόνες.

Και η ημέρα μνήμης θα κλείσει με δεξίωση των προσκεκλημένων μας. Η Διοίκηση του Συλλόγου ευχαριστεί θερμά τους συντελεστές της ημέρας μνήμης και όλους εσάς που τιμάτε την εκδήλωσή μας με την παρουσία σας και ιδιαίτερα τα παιδιά των Καστελλίων που ευγενικά και εθελοντικά πλουτίζουν την εκδήλωσή μας.

Ο κ. Παπαπαναγιώτου έχει το λόγο.

Ομιλία του Ιωάννη Στ. Παπαπαναγιώτου

Ο Σύλλογος Οινοχωριτών καθιέρωσε από παλιά να γίνεται την εποχή αυτή, την ημέρα της Πεντηκοστής, η εκδήλωση της Προγονικής Μνήμης για να τιμούνται οι Οινοχωρίτες εκείνοι που δεν υπάρχουν πια σήμερα και οι οποίοι γεννήθηκαν, μεγάλωσαν και αγωνίστηκαν, είτε μένοντας εδώ μόνιμα είτε ξενιτεύτηκαν σε άλλους τόπους για καλύτερη τύχη, που όμως όλοι τους αυτοί συνετέλεσαν στο να υπάρχει το χωριό τούτο για αιώνες από την εποχή της αρχαίας Πίνδου και του Ακύφα, ώστε να το καμαρώνουμε εμείς σήμερα όπως είναι τώρα.

Το τρισάγιο που τελέστηκε πριν από λίγο, στον βαθύσκιο τούτο **Μεγάλο Πλάτανο** της πλατείας μας γίνεται για να τιμήσουμε τη μνήμη των επτά συγχωριανών μας που σκοτώθηκαν στο χώρο αυτό ανεπάντεχα και άδικα κατά τον βομβαρδισμό του χωριού μας στις 6 Ιουνίου 1943, από εννιά αεροπλάνα των Στρατευμάτων Κατοχής της εποχής εκείνης και για να είναι ο πλάτανος αυτός ο αιώνιος μάρτυρας κατηγορίας του φοβερού δολοφονικού εγκλήματος των ισχυρών της Γης σε βάρος αθώων και ενάρετων Οινοχωριτών, που ήξεραν μόνο να αγαπούν και να μη βλάπτουν ποτέ τους κανένα.

Ήμουν μικρό παιδί τότες, κάπου 14 χρόνων, και παρακολούθησα με τρόμο τον φρικτό αυτό βομβαρδισμό από την περιοχή του Αγίου Βασιλείου, στα δάση του οποίου είχαμε καταφύγει να κρυφτούμε, γιατί από την προηγούμενη ημέρα στο χωριό και την ευρύτερη περιοχή είχαν έρθει ιταλικά στρατεύματα με άγνωστες για εμάς προθέσεις. Ο φόβος μας ήταν δικαιολογημένος: Λίγους μήνες πριν, το Σεπτέμβριο του 1942, είχαν ξαναέρθει, εκτέλεσαν τον πρόεδρο της κοινότητας Σταύρο Παπαπαναγιώτου, τον πατέρα μου, πυρπόλησαν το σπίτι του και τα γειτονικά σ' αυτό και συνέλαβαν μερικούς άλλους συγχωριανούς, τους οποίους αργότερα εκτέλεσαν στη Λαμία. Τώρα, ήρθαν και πάλι: Φοβέρισαν τους κατοίκους, λεηλάτησαν το χωριό, άρπαξαν τρόφιμα και ζωντανά και αποσύρθηκαν στα πάνω υψώματα, μεριά προς «Μάρμαρα» και «Αγία Τριάδα» και εκεί είχαν στρατοπεδεύσει. Παρά τη φυγή των περισσοτέρων κατοίκων και την κοντινή παρουσία των Ιταλών, η ζωή στο χωριό εξακολουθεί να είναι ακόμα έντονη. Συνεχίζεται σε κάθε εκδήλωση της...

Το κυριακάτικο εκείνο πρωινό ο Παπαριστείδης, ακλόνητος στις ιερατικές του υποχρεώσεις παραμένει στο χωριό. Χτυπά την καμπάνα με ηχο φοβισμένο και οι εναπομείναντες κάτοικοι με βήμα ταχύ συρρέουν στην εκκλησιά και αυτή σε λίγο γεμίζει από γέροντες, γυναίκες και παιδιά.

Παρακολουθούν τη λειτουργία και σταυροκοπιούνται με ευλάβεια αναζητώντας δύναμη και παρηγοριά από την Προστάτιδα του χωριού την Αγία Αικατερίνη. Αγνοί και καλοσυνάτοι όλοι τους. Θεοσεβούμενοι Χριστιανοί, που σε λίγο όμως έμελλε να γίνουν μάρτυρες ενός φρικτού ολοκαυτώματος, μιας φοβερής τραγωδίας.

Η εκκλησία τελείωσε και οι προσκυνητές, όπως συνηθιζόταν, παρέμειναν έξω από αυτή στην πλατεία να συζητήσουν μεταξύ τους τα καθημερινά του χωριού, να σχολιάσουν την επικαιρότητα των γεγονότων και να απολαύσουν τον πρωινό καλοκαιριάτικο ήλιο, που είχε ακόμα την ανοιξιάτικη θαλπωρή. Εκείνη ακριβώς τη στιγμή, εντελώς ξαφνικά, ο ήλιος σκοτείνιασε και ο οινοχωρίτικος ουρανός απ' άκρου σε άκρο σκεπάστηκε από καπνό και σύννεφα κορνιαχτού. Εννιά αεροπλάνα «στούκας» ξερνούσαν φωτιά και σίδερο πάνω στα κορμιά των ανυποψίαστων αθώων εκείνων ανθρώπων. Σε ελάχιστα λεπτά της ώρας, δεκάδες μεγάλες βόμβες μεταβάλλουν σε «κρανίου τόπον» την οινοχωρίτικη ευλογημένη γη.

Τα αποτελέσματα του βομβαρδισμού ήταν τραγικά για τους χωριανούς. Επτά νεκροί, δεκάδες τραυματίες, μεταξύ των οποίων βαριά τραυματισμένος και ο Παπαριστείδης. Το ιερό της Αγίας Αικατερίνης γκρεμίστηκε. Το Σχολείο κατέστη ετοιμόρροπο και με-

(Συνέχεια στη σελ. 4)

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΥ (Γ. Πουρνάρα)

Παρουσίαση από τον Σπύρο Ολύμπιο - Ηθοποιό

Μέρες της Κατοχής στην ορεινή Παρνασσίδα, μια περιοχή που σπάρθηκε με βόλια, οβιδες ταφόπετρες, συντρίμμια και ποτίστηκε με δάκρυα, πόνο και αίμα αθώων υπάρξεων. Μια περιοχή κλειστή στον κόρφο της Γκιώνας, των Βαρδουσίων, της Οίτης και του Παρνασσού δέχτηκε αλύπητα και απάνθρωπα την οργή του κατακτητή. Μέσα σ' αυτή το Οινοχώρι, μικρό κομμάτι γης. Κομμάτι γης που σ' όλα αυτά τα δύστυχα χρόνια της Κατοχής ζυμώθηκε με επανωτές συμφορές. Βρέθηκε κι αυτή τη φορά μέσα στη θύελλα και τ' αστραπόβροντα του βάρβαρου κατακτητή.

Ιούνιος 1943. Τα στρατεύματα κατοχής κινούνται στην ορεινή Παρνασσίδα για να συντρίψουν αυτούς που ταράσσουν την κατοχική τους πανδαισία. Πάνοπλες παλικές φάλαγγες κινούνται από διάφορα σημεία με στόχο την εκκαθάριση της ορεινής Παρνασσίδας από τις αντάρτικες ομάδες που δρουν στην περιοχή.....

6 Ιουνίου 1943. Η άγια Κυριακή ξημέρωσε. Μέρα προσευχής της Χριστιανοσύνης Μια μέρα αλλιώτικη ξημέρωσε γι' αυτούς που τους τυραννούν οι καλές και οι κακές προαισθήσεις. Μέρα παράξενη. Μέρα σημαδιακή. Η νύκτα που έφερε το ξημέρωμα δεν ήταν σαν τις άλλες. Παράξενα σημάδια. Τα νυχτοπούλια της χαράς δεν ακούστηκαν απόψε. Τ' ανδόνια, οι τραγουδιστές της νύχτας, θα σωπάσουν. Τα τριζόνια βουβάθηκαν. Η αρμονική συναυλία από τα χίλια περωτά της νύχτας π' ακούγεται εδώ τα βράδια σώπασε.

.....

6η Ιουνίου 1943. Η ημέρα προχωρεί. Ένας ήλιος κλωμός ανεβαίνει από την κορυφή του Καλλιδρόμου. Ένας ήλιος φοβισμένος, ένα φως θλιμμένο αγκάλιασε το χωριό. Ένας κόσμος ανήσυχος για το σήμερα και το αύριο. Μα ο χρόνος και η ζωή δεν σταματούν. Ο παπα-Αριστείδης με αραιούς βηματισμούς και σκεφτικός κατηφορίζει για την εκκλησία. Σε λίγο η καμπάνα θα σημάνει. Ο αντιλαλος θα γεμίσει τις λαγκαδιές και τα φαράγγια. Πρόσκληση του Θεού της Αγάπης. Οι ψαλτάδες κι οι χωριανοί θα συρθούν κι αυτοί λίγοι-λίγοι και σιγά-σιγά με μουδιασμένα βήματα μέσα από τα σοκάκια του χωριού προς το χώρο της εκκλησιάς.

Η εκκλησία πλημμύρισε από πιστούς. Μεθύσι ιερό και θεοκατάνυξη επικρατεί απ' άκρο σ' άκρο. Η φωνή του παπα-Αριστείδη και των ψαλτάδων γεμίζει τις τρικυμισμένες ψυχές των χωριανών. Σε λίγη ώρα θ' ακουστεί η τελευταία προσευχή κι ακολουθεί η απόλυση.

Στο χοροστάσι, εκεί κάτω από το γεροπλάτανο με το καμπαναριό και τις θεόρατες λεύκες, θα σταματήσουν για λίγο οι χωριανοί, κατά το συνήθιο, για να συζητήσουν και ν' ανταλλάξουν σκέψεις στα ζητήματα του χωριού.

Αλήθεια, ποιος ξέρει τι σκέφτονται οι άμοιροι αυτή την ώρα! Η λογική δεν αφήνει περιθώρια για να υποψιαστούν το μεγάλο κακό που έφταινε σε λίγο. Κι όπως μας λέει ο ποιητής:

Είναι κάποιοι χαλασμοί
σε κάποιες χώρες ώρες
δίχως αστραπόβροντα
κι ανεμικές και μπόρες.

Σε μια στιγμή, αστραπή που δεν άφησε χρόνο για σκέψεις, χαλασμός, ορυμαγδός και θρήνος απλώθηκαν

(Συνέχεια στη σελ. 4)

ΠΑΛΙΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Από την οργάνωση αγώνων μπάσκετ στο χωριό μας από το Σύλλογο Οινοχωριτών Άνω οι θεατές. Κάτω οι ομάδες μπάσκετ.

Οινοχωρίτες και γειτονοχωρίτες στο πανηγύρι του Σκλήθρου 1938

Στον Πλάτανο του Ποψνάρα. Από δεξιά: Χρ. Μούτσης,Ιωάννης Παστέλας, Αθ. Ρούλιας.

Έτος 1835. Κανιανίτισσες στο χορό στο χώρο «Ψηλό Κατρούνι».

ΗΜΕΡΑ ΠΡΟΓΟΝΙΚΗΣ ΜΝΗΜΗΣ

Μια λαμπρή ετήσια εκδήλωση μνήμης στο χωριό μας από το Σύλλογό μας

Ομιλία του Ιωάννη Στ. Παπαπαναγιώτου

(Συνέχεια από τη σελ. 3)

ρικά σπίτια γκρεμίστηκαν εκ θεμελίων. Όλο το χωριό ανασκάφηκε από τις βόμβες. Αυτοί που δεν είχαν πάει στην εκκλησία υπήρξαν τυχεροί. Οι τραυματίες βρισκόντουσαν σε κατάσταση τραγική. Ορισμένοι από αυτούς έφυγαν από τη ζωή σχεδόν χωρίς στοιχειώδη βοήθεια, αφού τα μέσα της εποχής και η πολεμική κατάσταση δεν επέτρεπαν άμεση παρέμβαση βοήθειας και περίθαλψης. Ορφάνεψαν τότε αρκετές πολυμελείς οικογένειες και έμειναν τα παιδιά τους απροστάτευτα. Σκοτώθηκαν μητέρες με πολλά ανήλικα παιδιά, όπως η 33χρονη Γιαννίτσα Αποστόλου Ρούλια και η 32χρονη Ευθυμία Κωνσταντίνου Αποστολοπούλου. Η μητέρα μου, η κυρά Αγγελική ή Σταύραινα, και οι γιαγιάδες μου Γεροκατερίνη και Γεροπαναγιού, υπήρξαν πιο τυχερές, γιατί δεν είχαν πάει στην εκκλησία, αφού απασχολούνταν με το πότισμα.

Τα γεγονότα αυτά σε μας, που είμεθα η γενιά του πολέμου και της κατοχής, έχουν χαραχθεί ανεξίτηλα στη μνήμη μας.

Ποτέ δεν θα ξεχάσουμε τις απελπισμένες φωνές από το σωματικό και ψυχικό πόνο των τραυματιών. Ποτέ δεν θα ξεχάσουμε αυτούς που έφυγαν για τον άλλο κόσμο, κτυπημένοι από τα θραύσματα των βομβών των κατακτητών. Μνημονεύουμε με σεβασμό τα ονόματα των επτά αυτών σκοτωμένων του βομβαρδισμού της 6ης Ιουνίου 1943, που έχουν χαραχτεί στην απέριττη επιτύμβια τούτη στήλη:

Θεμιστοκλής Γ. Ρούλιας, Δημήτριος Αποστ. Ρούλιας, Γιαννίτσα Αποστ. Ρούλια, Βασιλική Ευθ. Ρούλια, Χρυσάφω Β. Σόλια, Ευθυμία Κ. Αποστολοπούλου και Δημήτριος Καψής από την Αποστολιά. Όταν αργότερα με το βαθμό του Ταγματάρχου μετέβην στην Αμερική με εκπαιδευτική άδεια, συνήντησα ένα Ιταλό αξιωματικό ομοιόβαθμό μου και του αφηγήθηκα τα γεγονότα. Του είπα για τα τραγικά λάθη των Ιταλικών Στρατευμάτων κατοχής, την παραβίαση των ηθικών και συμβατικών κανόνων του πολέμου και τον άδικο χαμό και τραυματισμό τόσων συγχωριανών από τον βομβαρδισμό του χωριού, χωρίς αιτία ή ένδειξη εχθρικής προς τα στρατεύματα κατοχής, δραστηριότητος.

Του είπα για την άδικη εκτέλεση του πατέρα μου του Σταύρου, προέδρου στο χωριό, που άφησε πίσω τέσσερα ανήλικα ορφανά, χήρα μητέρα και γιαγιά, δύο σπίτια καμμένα, ένα από τους Ιταλούς και ένα από τους Γερμανούς. Του είπα, ότι εγώ τότε 14 ετών αναγκάσθηκα να γίνω ξυλοκόπος και κεραμοποιός και να μεταφέρουμε μαζί με τις αδελφές μου και μερικούς συνομηλίκους μου από μακρυά τα πάτερα για να αποκαταστήσουμε μέρος από το καμμένο σπίτι μας.

Έσκυψε τότε το κεφάλι και απεμακρύνθη χωρίς κανένα σχόλιο. Ασφαλώς αισθάνθηκε ντροπή για τα εκτός κάθε ηθικής, έργα και ημέρες των κατοχικών Στρατευμάτων.

Η προγονική μνήμη αφορά όλους τους χωριανούς που έφυγαν κατά καιρούς. Ωρισμένοι από αυτούς, αρκετοί, υπήρξαν διακεκριμένες προσωπικότητες, που διεκρίθησαν στα γράμματα και τις τέχνες.

Το χωριό έβγαλε παπάδες, δασκάλους, δικηγόρους, Στρατιωτικούς, γιατρούς, δημοσιογράφους, υψηλόβαθμους, επιστήμονες, δημόσιους και ιδιωτικούς υπαλλήλους, τεχνίτες, ραφτάδες, σιδεράδες, κτιστάδες, γαλατάδες, κτηνοτρόφους και γεωργούς. Υπήρχε, πριν από τον Β' παγκόσμιο πόλεμο, ένα Γεροντάτο το οποίο όλοι εσέβοντο και εκτιμούσαν. Πολλές διαφορές διευθετούντο από το Γεροντάτο του οποίου οι αποφάσεις ήσαν πάντοτε σεβαστές. Βέβαια μέσα στο πέρασμα του χρόνου, όπως είναι φυσικό, υπήρξαν και μελανά σημεία συμπεριφοράς και πράξεων, τα οποία καλείται να απαλύνει ο χρόνος και να αμβλύνει η μνήμη.

Εμείς οι νεώτεροι ακολουθώντας το παράδειγμα και τις υποθήκες των παλαιοτέρων, προσερχόμεθα σήμερα με σεβασμό και χωρίς απωθημένα να αποτίσουμε φόρο τιμής, σεβασμού και αγάπης, προς όλους αυτούς που έφυγαν και να τους διαβεβαιώσουμε ότι τους τιμούμε και θα τιμούμε πάντοτε τη μνήμη τους.

Ας είναι αιωνία η μνήμη όλων των συγχωριανών μας αυτών που έφυγαν από τη ζωή.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΥ (Γ. Πουρνάρα)

Παρουσίαση από τον Σπύρο Ολύμπιο - Ηθοποιό

(Συνέχεια από τη σελ. 3)

απ' άκρο σ' άκρο του γραφικού και ειρηνικού χωριού.. Ένας ξαφνικός βόμβος και σμήνη αεροπλάνων της ιταλικής αεροπορίας ξερνούν ανεμπόδιστα και σαδιστικά επαναλαμβανόμενες δέσμες από πανίσχυρες βόμβες που συντρίβουν τα πάντα.

Εδώ κι εκεί σκόρπια ανθρώπινα κουφάρια. Φωνές σπαρακτικές, τραυματίες που ζητούν βοήθεια. Εκτυφλωτικές λάμψεις και μέσα σ' αυτές δέντρα και κτίρια συθέμελα τινάζονται σαν βότσαλα στον αέρα. Σύννεφα από πέτρες, χώμα και κλαδιά τυλίγουν τα πάντα σ' ένα απειλητικό πρασινοκίτρινο καπνό. Ένα πυρωμένο χαλάζι βλημάτων ανεβαίνει σαν πίδακας προς το άπειρο κι επιστρέφει στη γη θερίζοντας λαίμαργα έμψυχα και άψυχα.

Μικρομανάβες με τα βυζανιάρικα στην αγκαλιά γίνονται ασπίδες για να τα σώσουν. Πατεράδες απλώνουν τα χέρια μ' αυτοθυσία για να σώσουν κάθε τι δικό τους μέσα στην ανθρωποχαλασμά. Παιδιά με σπαρακτικές φωνές τρέχουν και ζητούν ν' αγκαλιάσουν τους γονιούς των. Μια τρομερή εικόνα αθώων υπάρξεων που πνίγονται μέσα στο μακελειό της ανθρώπινης απανθρωπιάς και κτηνωδίας.

Ναι, ακόμη και σήμερα ακούγεται εδώ ο αντιλαλος από τη φωνή της γριάς Παναγιούς Πουρνάρενας, που φωνάζει σπαρακτικά την αδελφή της Βασιλική. «Έλα αδελφούλα μου κατά δω. Έλα, χανόμαστε». Αντιλαλος μεταλλικός, ηρωικός, που σβήνει μακριά στα φαράγγια της Γκιώνας. «Έλα αδελφούλα μου κατά δω». Μα η αδελφή πέφτει νεκρή. Η θειά Βασίλω, η προσωποποίηση της καλοσύνης και της αρχοντιάς, έσβησε μέσα στον καπνό που την αγκάλιασε και την πήρε στα ύψη του.

Εκεί στα ριζά του γεροπλάτανου παραμένει αποτυπωμένη η εικόνα της κυράς λεβέντισσας Γιαννίτσας Ρούλια, που κρατά στον κόρφο της τον βυζανιάρικο γιο της. Τον σκεπάζει η άμοιρη και τον κρύβει για να μην τον δει το μάτι του χάρου και της τον πάρει. Εδώ ταιριάζουν οι στίχοι του ποιητή:

Κρύψε μάνα το παιδί
που στο πλευρό σου παίζει
κι έστρωσε η χαρόντισσα
πρωτάκουστο τραπέζι.

Η πρωινή μπτέρα πλάνεψε το χάρο και σώζει το παιδί της, αλλά πέφτει η ίδια νεκρή. Πέφτει ένα περήφανο ψηλό κι όμορφο κυπαρίσι.

Ακόμη εκεί παρέκει, μπροστά στο στο Ιερό της εκκλησιάς, μένουν οι σκιές του καλοκάγαθου μπαρμπα-Θεμιστοκλή και του περήφανου Γεροντοΰλα, που πάντα πάσχιζαν για το καλό και το δίκιο. Σοφοί συμβουλάτορες και πάντα οδηγοί για το καλό.

Κοντά στις πανώριες λυγερές λεύκες οι ίδιες πέφτουν από τα πλήγματα του πυρωμένου ατσαλιού, η Χρυσάφω του Μάη και η Θυμιούλα του Γεωργελοκώστα. Περήφανες κι αγέρωχες αρχόντισσες του χωριού θα δώσουν τη μάχη με το χάρο και θα την χάσουν. Πέσανε δυο κυράδες, δυο καλές φαμελίτισσες.

Μα εσύ, γέρο Καψή, τι γυρεύεις εδώ; Συντοπίτης, από τον Αποστολιά, σταμάτησε για λίγο το Κυριακάτικο πρωινό, εδώ στο χοροστάσι του χωριού για να χαιρετήσει φίλους και συγγενείς.. Ο χάρος εδώ διάλεξε τον τόπο να δώσει την μάχη μαζί του. Πάλεψε και τον νίκησε. Ο γερο-Καψής άφησε την πνοή του εδώ στα χώματα των προγόνων του.

Τι να πει κανείς για την ξαφνική συμφορά που έπληξε ένα χωριό ολάκερο! Ψυχές, σπιτικά, εκκλησιές, εγκαταστάσεις της βιοπάλης· όλα έγιναν συντρίμμια, κουρνιαχτός.

Αλίμονο. Εδώ μπροστά στο Ιερό της εκκλησιάς, κάτω από το καμπαναριό και το γεροπλάτανο, εκεί στη σκιά από τις δασωμένες λεύκες, έπεσε η ανθρώπινη οργή κι άρπαξε βίαια αθώες κι ανυπεράσπιστες ψυχές. Άρπαξε πολλές ψυχές κι άφησε περισσότερες να σφαδάζουν από τις πολλές λαβωματιές. Στον ίδιο τόπο κι ανάκατα με τους νεκρούς βογγούν αυτοί – κι είναι πολλοί – που οι ανατωτές πληγές τούς αναγκάζουν να ζητούν σπαρακτικά βοήθεια. Είναι πολλοί, μα ποιόν να πρωτοθυμηθείς; Να, εκεί βλέπει κανείς να βογγούν ο παπα-Αριστείδης, η Πηνιώ η Παπαδοκώσταινα... κι άλλοι κι άλλοι πολλοί. Κι εκεί στη συμφορά ανύπαρκτος ο γιατρός, πουθενά μια νοσοκόμα, το επιδεσμικό υλικό πού να βρεθεί;

Η ανθρώπινη θέληση για τη ζωή, η πίστη στο Θεό κι οι ηρωικές φροντίδες των συγχωριανών σώζουν πολλούς. Αυτοί που σώθηκαν από το χαλασμό σωστά ανθρώπινα ράκη. Πολλές φορές διερωτήθηκαν κατάπόσο ήταν τυχερότεροι απ' αυτούς που πήρε ο χάρος. Έπρεπε να 'χεις ατσάλινη αντοχή για ν' αντέξεις σ' αυτές τις τραγικές ώρες.

.....
.....

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΤΙΑΑΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ ΑΓΙΑΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Με ευλάβεια και θεία κατάνυξη γιορτάστηκε στο χωριό μας η μνήμη της προστάτιδας του χωριού μας Αγίας Αικατερίνης.

Ο εορτασμός έγινε ανήμερα της εορτής της Αγίας, χοροστατούντος του ιερέα του χωριού μας π. Συμεών Κλειτσάκη, με τη συμμετοχή όλων των κατοίκων και πολλών φίλων του χωριού μας.

Στην εκδήλωση παρέστησαν ο κ. Αθ. Σιδέρης, Αντ/ρχος Δήμου Γραβιάς και οι Πρόεδροι των Τοπικών Συμβουλίων των Δ.Δ. Γραβιάς και Σκλήθρου.

Η Αγία Αικατερίνη.
Φορητή εικόνα (Ι. Μονή Σινά)

Την παραμονή έγινε ο καθιερωμένος ευλαβικός Εσπερινός και ανήμερα Θεία λειτουργία και κοινή προσευχή στη μεγαλομάρτυρα προστάτιδα του χωριού μας για ειρήνη, αγάπη και προκοπή στη ζωή των απανταχού συγχωριανών μας.

Μετά τη θρησκευτική γιορτή ακολούθησε δεξίωση στην αίθουσα δεξιώσεων του ξενώνα «Δρυόπη». Στη δεξίωση ο τ. Γεν. Δ/ντής του Υπουργείου Παιδείας κ. Σπύρος Πολίτης και ο Πρόεδρος του Συλλόγου Οινοχωριτών κ. Γεώργιος Πουρνάρας ευχήθηκαν σε όλους τα χρόνια πολλά και οι προσκυνητές να έχουν την προστασία της μεγαλομάρτυρος Αγίας Αικατερίνης.

Την εκδήλωση οργάνωσαν από κοινού όλοι οι φορείς του χωριού μας.

Απολυτίκιον

Τήν πανεύφημον νύμφην Χριστοῦ ὑμνήσωμεν,
Αἰκατερίνην τήν θείαν καί πολιοῦχον Σινᾶ,
τήν βοήθειαν ἡμῶν καί ἀντίληψιν·
ὅτι ἐφίμωσε λαμπρῶς, τούς κομφούς τῶν ἀσεβῶν,
τοῦ Πνεύματος τῇ μαχαίρᾳ·
καί νῦν ὡς Μάρτυς στεφθεῖσα,
αἰτεῖται πᾶσι τό μέγα ἔλεος.

ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ

Πριγκήπισσα αγέρωχη γεμάτη καλοσύνη, αγάπη,
πίστη, σεβασμό, στον Άνθρωπο και στο θεό,
μεγάλα δώρα του θεού, για σένα Αγία,
σε όπλισαν με δύναμη, να ψτάσεις στη θυσία.

Πότισες με το αίμα Σου το δέντρο του Χριστού,
και το παρθένο σώμα Σου, μ' απέραντο το κάλλος
θυσία πάνω στο βωμό. το 'πρόσφερες με θάρρος.

Έδειξες πεντακάθαρα σε όλους τους ανθρώπους,
την πίστη Σου για το Χριστό Αγία Αικατερίνη
και πάντα θα παρακαλώ και ύμνους θα Σου ψάλλω,
μεσ' των Ανθρώπων την ψυχή, να βασιλεύη ΕΙΡΗΝΗ!

Χαρ. Στοφόρος

Το πανηγύρι του χωριού μας 15 Αυγούστου 2008

Με καλή οργάνωση και επιτυχία έγινε το Αυγουστιάτικο πανηγύρι του χωριού μας.

Εκεί στην ωραία πλατεία του χωριού, σ' ένα δροσερό και καλαίσθητο περιβάλλον έδωσαν το παραδοσιακό ραντεβού όλοι οι χωριανοί μας και γεπονοχωρίτες.

Το καλό δημοτικό συγκρότημα και η περιποίηση των οργανωτών δημιούργησαν την καλή πανηγυρική ατμόσφαιρα του παλιού καλού καιρού.

Μια βραδιά επικοινωνίας, καλής διάθεσης και κεφιού έφερε στο χοροστάσι νέους και γέρους, που κράτησαν το κέφι και το χορό μέχρι τις πρωινές ώρες.

Και του χρόνου όλοι μαζί αγαπημένοι και αδελφωμένοι στο Αυγουστιάτικο πανηγύρι χαράς και γλεντιού του χωριού μας.

ΟΙ «ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ» ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΕΣ

Το όμορφο και ιστορικό χωριό μας, όπως όλα τα ορεινά χωριά, έχασε μεταπολεμικά το νέο ενεργό ανθρώπινο δυναμικό του, που αξιοποιούσε τον παραγωγικό του πλούτο.

Την κρίσιμη αυτή στιγμή, ανάσα ζωής έδωσε η εδώ παρουσία των «κατ' επιλογήν Οινοχωριτών», όπως επιτυχώς δίνει τον ορισμό ο κατ' επιλογήν Οινοχωρίτης Μανόλης Τσακίρης.

Μια επιλογή δημιουργίας της εξοχικής τους κατοικίας στην πανέμορφη φύση του χωριού μας, εκεί απέναντι από το απλοϊκά ονομαζόμενο Παλιόκαστρο, που η μυθολογία και η ιστορία τοποθετούν την πρωτεύουσα των Δρυόπων «Δρυόπη» και κατ' ακολουθίαν μία από τις πόλεις της «Δωρικής Τετράπολης», την Πίνδο ή Ατύφαντα.

Η εφημερίδα μας στις στήλες της φιλοξενεί κατωτέρω δύο κείμενα του αγαπητού κ. Μανόλη Τσακίρη «κατ' επιλογήν Οινοχωρίτη».

ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΕΣ ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ

Ο αείμνηστος φίλος μας, γέννημα-θρέμμα Οινοχωρίτης, Θανάσης Παπαυγέρης, ένας από τους καλύτερους Έλληνες κεραμίστες και μηχανικός το επάγγελμα, με όλες τις ικανότητες ενός ταλαντούχου αρχιτέκτονα, ήταν η αιτία να βρισκόμαστε εδώ και 40 περίπου χρόνια στο χωριό.

Ας είναι καλά εκεί που βρίσκεται. Η ομάδα των φίλων Νίκος Καψαμπέλης, Νίκος Καλαμαράς από τον ουρανό πια και εμείς, όσο μας δίνει ζωή ο Θεός, θα είμαστε στο χωριό που αγαπήσαμε και χτίσαμε τα σπίτια μας.

Όλοι εμείς λοιπόν κάναμε μια επιλογή ζωής και κάθε φορά που ερχόμαστε στο χωριό φεύγουμε αναγεννημένοι και ευγνώμονες. Και όλα αυτά τα οφείλουμε στον αείμνηστο Θανάση Παπαυγέρη.

Το πρώτο σπίτι που φτιάχτηκε, με προτροπή πάντα του Θανάση, ήταν του Νίκου Καψαμπέλη και του Νίκου Καλαμαρά. Εκεί έμεινε για πρώτη φορά ο γράφων το 1970. Αγαθή μοίρα το έφερε, το σπίτι αυτό να το αγοράσει η οικογένειά μου δίπλα στην πουρνάρα, κατάσαρκα σχεδόν στο εκκλησάκι των Αγίων Αποστόλων. Ύστερα ακολούθησε το νέο σπίτι του Θανάση Παπαυγέρη και του Κωνσταντίνου Αναστασόπουλου. Κατόπιν ήρθε η σειρά ενός ξεχωριστού επίσης συνθέτη, τραγουδοποιού, επιχειρηματία και πολιτικού μηχανικού, που παρά τη σεμνότητά του είναι γνωστή η προσφορά του στο χωριό, κι αυτός είναι ο Σπύρος Βλασσόπουλος με τη γυναίκα του τη Μάρω.

Σιγά-σιγά ήρθαν και άλλοι ξεχωριστοί άνθρωποι στο Οινοχώρι, αυτό το θαύμα της φύσης και των ανθρώπων, που παρά τις κάποιες αισθητικές και οικιστικές παρατυπίες διατηρεί σε πολύ μεγάλο βαθμό, σε μεγαλύτερο πάντως απο τα τριγύρω χωριά, τη γοητεία του, το αμόλυντο χνάρι της ψυχής και του σώματος των παλαιών Οινοχωριτών.

Είμαστε τυχεροί που βρεθήκαμε στο Οινοχώρι, το χωριό που επέλεξε ο Θεός για να ξεκουράζεται την έβδομη μέρα της δημιουργίας του κόσμου. Το Οινοχώρι, τυλιγμένο στην αχλύ της προϊστορίας και της ιστορίας πάνω από 5.000 χρόνια, συμμετείχε ουσιαστικά, πολύ πέραν του αριθμού των κατοίκων του, στα ευχάριστα αλλά και στα δραματικά γεγονότα που ταλάνισαν τον τόπο μας. Τώρα εντός μιας γοητευτικής σιωπής και γαλήνης χωρίς έπαρση στέκεται ταπεινό αλλά ξεχωριστά υπερήφανο, στο τόπο που επέλεξαν οι πρώτοι κτήτορες προσφέροντας σ' αυτούς που ξέρουν να εισπράττουν επίσης με ταπεινότητα τη σπάνια ομορφιά του.

Γνωρίσαμε το Οινοχώρι να σφύζει από ζωή με 160 μόνιμους κατοίκους, παρακολουθήσαμε τον τρύγο στ' αμπέλια, γευτήκαμε το μοναδικό κρασί του, γλεντήσαμε στο μαγαζί του Πουρνάρα, οργώσαμε τα κοντινά βουνά, τη Γκιώνα, την Οίτη, τα Βαρδούσια και μείναμε άλαλοι από τα κελαηδίσματα των αηδονιών, την αστροφεγγιά και είχαμε την τύχη ν' ακούσουμε να τραγουδά η αείμνηστη γιαγιά Αγγέλω.

Ακούσαμε επίσης – ζωή να 'χει – τη Χρυσούλα Πουρνάρα που με τρόπο μοναδικό τραγουδούσε το ανεπανάληπτο και δύσκολο τραγούδι «Τώρα τα πουλιά, τώρα τα χελιδόνια».

Ευγνώμονες λοιπόν για όσους αγωνίστηκαν και εξακολουθούν να αγωνίζονται από όποια θέση για τη λύση των προβλημάτων του χωριού και για όλους αυτούς που έχουν συμμετάσχει ουσιαστικά στη λύση πολλών άλλων προβλημάτων, για όσους εξακολουθούν να αγωνίζονται με πάθος και ανιδιοτέλεια να διατηρήσουν και να προάγουν μέσα από αυτή τη μικρή κουκίδα, το Οινοχώρι, την ιστορία της δοξασμένης Ρούμελης. δηλώνουμε παρόντες κι έτοιμοι να συστρατευθούμε σε κοινούς ποιοτικούς αγώνες για τη βελτίωση της ζωής του χωριού μας και της ευρύτερης περιοχής του Δήμου Γραβιάς, ως Οινοχωρίτες κατ' επιλογήν.

ΑΝΤΙΟ ΘΑΝΑΣΗ ΠΑΠΑΥΓΕΡΗ

ΕΦΥΓΕ ΕΝΑΣ ΑΚΟΜΑ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΗΣ ΕΥΠΑΤΡΙΔΗΣ

Ήταν το Σάββατο, 15 Ιουνίου 2008, που οι Οινοχωρίτες ανταποκρίθηκαν με θέρμη και σεβασμό στο ενωτικό κάλεσμα των φορέων του χωριού για να συμμετάσχουν στη δοξολογία υπέρ της αναπαύσεως των ψυχών των αμάχων Οινοχωριτών, θυμάτων του βομβαρδισμού της ναζιστικής αεροπορίας.

Ήταν γλυκό εκείνο το πρωινό, μαυλιστικό, τρυφερό. Ο ήλιος δεν ήθελε να φύγει από το χωριό, έλουζε με το χλιαρό φως του τους συγκινημένους χωριανούς που συγκεντρωμένοι στην πλατεία της εκκλησίας άκουγαν το προσκλητήριο των νεκρών.

Μερικοί από αυτούς είχαν ζήσει ως παιδιά τα τραγικά εκείνα γεγονότα. Εμπνευσμένες ήταν οι αναφορές για την χιτλερική θηριωδία που βύθισε στο πένθος το Οινοχώρι της Εθνικής Αντίστασης και του πολιτισμού.

Ο Γιώργος Β. Πουρνάρας και ο Γιάννης Σ. Παπαπαναγιώτου, Οινοχωρίτες, με λόγους λιτούς και ουσιαστικούς πύκνωσαν τη συγκίνηση της λιτής αυτής εκδήλωσης, ενώ ο ηθοποιός συντοπίτης μας Σπύρος Ολύμπιος ξετύλιξε το σπουδαίο ταλέντο του, αναπαριστώντας με πάθος τη μαύρη αυτή σελίδα της ιστορίας του Οινοχωρίου.

Εκείνη την ημέρα έγινε και η επιμνημόσυνη δέηση για το το χαμό του προσφιλούς οικογενειακού μας φίλου Θανάση Παπαυγέρη, του ανθρώπου που έβαλε ουσιαστικα τα θεμέλια του μικρού οικισμού των φίλων του χωριού που, όπως περιγράφουμε σε άλλη στήλη της εφημερίδας, ζουν άλλοι περιοδικά, άλλοι πιο σταθερά εδώ και σαράντα χρόνια στο Οινοχώρι, ευγνώμονες φιλοι του χωριού. Ο δε αείμνηστος Νίκος Καψαμπέλης είχε φέρει και τα πολιτικά του δικαιωματα στο χωριό και ζήτησε να αναπαυθεί στα ευλογημένα χώματα του Οινοχωρίου, πράγμα που έγινε δυστυχώς πολύ νωρίς γιατί έτσι το θέλησε η μοίρα.

Ο Θανάσης κάθε φορά που συναντιόμασταν στην Αθήνα δεν παρέλειπε να μας μιλάει για τον γενέθλιο τόπο του: «Ένα μικρό χωριουδάκι είναι, σαν ένα μωρό στην αγκαλιά του Θεού», και τα μάτια του δάκρυζαν.

Πόσο δίκιο είχες Θανάση!

Μας μιλούσε επίσης για τα δάση, τους περιπάτους του στις μηλιές, στο ξωκλήσι του Αγίου Αθανασίου, για τα πεντακάθαρα νερά στην πηγή της Κατέρως, για τις έναστρες καλοκαιρινές νύχτες που θαρρούσες ότι μπορούσες από τα κεραμίδια του σπιτιού σου με μια απόχη να μαζέψεις τα πιο φωτεινά αστέρια με την ιδια ευκολία που ένα παιδί πιάνει μια χρυσόμυγα μέσα σε ώριμο φρούτο.

Και δώστου και αναστέναζε. «Πού να βρεθεί όμως χρόνος, βρε παιδιά;»

Σπούδαζε τότε τα δυό παιδιά του, το Γιώργο και την Εύη, έχοντας δίπλα του πάντα ισχυρό και ακλόνητο στήριγμά του τη γυναίκα του τη Ναυσικά. Εξάλλου, τότε βρισκόταν στο ζενίθ της καλλιτεχνικής και επαγγελματικής του δραστηριότητας συνεργαζόμενος, μεταξύ άλλων, με τον επίσης ξεχωριστό επιστήμονα φανατικό Οινοχωρίτη, Ανδρέα Κυριαζή τον οποίον επίσης ενθάρρυνε να αγορά-

(Συνέχεια στη σελ. 6)

ΤΟ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ IDEAL
Αφοί Βλασσόπουλοι

Κόσμημα στο κέντρο της Αθήνας κι ένας χώρος εστίασης φιλικός για όλους το Εστιατόριο «ΙΝΤΕΑΛ» των Αφών Βλασσόπουλων.
Η εφημερίδα μας δημοσιεύει εύγλωττο δημοσίευμα του υπέροχου και φιλόξενου αυτού χώρου.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ IDEAL

Ένα ιστορικό εστιατόριο στην οδό Πανεπιστημίου Αφιερωμένο στους αληθινούς Αθηναίους

Αυτοί που πραγματικά ξέρουν τι πάει να πει όμορφη ζωή στην Αθήνα είναι όσοι, ασυγκίνητοι από τις μαζικές διαφυγές του Αυγουστου, μένουν πίσω να τη χαρούν. Γιατί η πόλη τότε είναι κούκλα και το κέντρο της μεταμορφώνεται από ανυπόφορο σε απολαυστικό. Οσοι μάλιστα εργάζονται τον Αύγουστο και έχουν προγραμματίσει τις διακοπέχτους προς Σεπτέμβρη μεριά, είναι τυχεροί.

Μην τους λυπηθείτε ούτε για μια στιγμή αν γκρινιάξουν: η εργασία στο γραφείο είναι ολιγόωρη, οι συνθήκες λιγότερο πιεστικές, οι δρόμοι άδειοι, υπάρχουν θέσεις για πάρκινγκ, η ζωή το βράδυ γλυκιά.

Πού τρώμε, όμως, τον Αύγουστο; θα μου πείτε; Τόσα εστιατόρια άνοιξαν τις βεράντες τους, τις ταράτσες τους, καλλώπισαν τους κήπους τους, συμμάζεψαν τις πίσω, τις μέσα, τις πλαϊνές αυλές, έβγαλαν τραπεζάκια στα πεζοδρόμια. Ωραία είναι όλα αυτά, άλλωστε τα αυστηρά, άκαμπτα κοστούμια παραχωρούν τη θέση τους σε αέρινα λινά σύνολα και η διάθεση του εργαζόμενου «ανοίγει».

Πέρα, όμως, από το ωραίο Setting, πόσα σερβίρουν καλό φαγητό; Ο κανόνας λέει πως η μόδα δεν μαγειρεύει καλά. Κόντρα λοιπόν στη μόδα, τον Αύγουστο τρώμε indoors σε ένα εστιατόριο του κέντρου είπαμε, στο κέντρο ενδείκνυται αυτόν τον μήνα το IDEAL

Κομμάτι της κουλτούρας της πόλης μας, το ιστορικό αυτό εστιατόριο μετράει 86 χρόνια ζωής! Και είναι μια σταθερή, κλασική επιλογή για όλους όσοι θέλουν να φάνε καλά, βαριούνται τους πειραματισμούς και το λάιφ στάιλ, ψάχνουν την εστία στο εστιατόριο. Γιατί στο IDEAL το σέρβις δεν είναι σέρβις απόμακρο, αλλά φροντίδα φιλική, οι άνθρωποι όλοι ευγενικοί, με τρόπους, χαμογελαστοί! Τι σπάνιο! Στα του φαγητού τώρα. Ελληνικά μαγειρεύει η κουζίνα με λίγες πινελιές διεθνικές, τέτοιες που ένα αστικό εστιατόριο που σέβεται τον εαυτό του αφήνει να παρεισφρήσουν στα πιάτα του.

Ξεκίνησα με καλοφτιαγμένα ελιοπιτάκια με ανθότυρο, χειροποίητη μελιτζανοσαλάτα, αφράτους κολοκυθοκεφτέδες, κρατσανιστά ρολάκια σαν spring rolls με λιασπί ντομάτα και φέτα. Τα κύρια είναι αρκετά και μπορούν να ικανοποιήσουν όλα τα γούστα. Και αρωματικά σμυρναίικα σουτζουκάκια και μουσακάς στο πυρέξ και ντολμαδάκια με αυγολέμονο και βέβαια το all time classic κοτόπουλο αλά Μιλαναίζ. Δεν λείπουν τα της σχάρας, τα ολόφρεσκα ψάρια, καθώς και τα ζυμαρικά, ενώ το εστιατόριο επιμένει και μαγειρεύει ελληνικά λαδερά κάθε μέρα και όσπρια, ανάλογα πάντα με τις προμήθειες της εποχής. Από σαλάτες, η βραστή με ανάμεικτα λαχανικά (χόρτα, πατάτες, καρότα συνοδευμένα με λαδολέμονο) μου θύμισε παλιά οικογενειακά τραπέζια.

Επιλογές από μια ωραία, στιβαρή, ελληνική οινοκάρτα θα συνοδεύσουν το φαγητό σας, ενώ ελληνικά, κυρίως, γλυκά θα σας αποχαιρετήσουν μέχρι το επόμενο ραντεβού.

Γιατί στο Ιντεάλ θα ξαναπάς και θα πηγαίνεις συχνά-πυκνά όλο το χρόνο. Οπως κάνουν δεκαετίεςτώρα τόσοι και τόσοι επιφανείς Έλληνες και αλλοδαποί από τον πολιτικό, επιχειρηματικό, καλλιτεχνικό, δικηγορικό κόσμο που έχουν το εστιατόριο σταθερό σημείο αναφοράς για τα ραντεβού τους, για το κλείσιμο συμφωνιών (υπάρχει και πριβέ αίθουσα), για κουβέντα και χαλάρωση.

Και πού πηγαίνουν φεύγοντας απ' τη δουλειά να πάρουν το πακέτο τους για το σπίτι;

Σαν από σπίτι.

(Από το περιοδικό G.K.)

Η Γιορτή της Ομοσπονδίας Συλλόγων Φωκίδας

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα η Ομοσπονδία μας γιόρτασε τα 15 χρόνια παρουσίας της στα αναπτυξιακά και πολιτιστικά πράγματα της Φωκίδας και την έναρξη επέκτασής της σ' όλη τη Φωκίδα.

Οι παριστάμενοι εκπρόσωποι των Αρχών και των κοινωνικών εταίρων της Φωκίδας, οι πολλοί Παρνασσιδείς και Δωριείς και φίλοι της Φωκίδας δέχθηκαν με ιδιαίτερη ικανοποίηση το μήνυμα **«Μια πατρίδα η γη η Φωκική. Ένας ο κόσμος της Παρνασσίδας και της Δωρίδας».** Μια ημέρα παμφωκικής γιορτής που τα είχε όλα. Επικοινωνία των Φωκέων της Αττικής, ψυχαγωγία που πρόσφεραν τα παιδιά της Δεσφίνας, ενημέρωση για τους σκοπούς έναρξης της επέκτασης της Ομοσπονδίας σ' όλη την Φωκίδα, την πορεία της συνεργασίας στη Φωκίδα από τις Αμφικτιονίες μέχρι σήμερα, το έργο της Ομοσπονδίας στα 15-χρόνια προσφοράς της στη Φωκίδα, μέσα από βιντεοσκοπημένες εικόνες των συνεδρίων και των πολιτιστικών εκδηλώσεων.

Συγκινητικές οι αναφορές του κ. **Νίκου Γκελεστάθη,** τ. Υπουργού, του Αντινομάρχη κ. **Γεωργίου Κατσαρέλη** και της καθηγήτριας **Άννας Παναγιωτοπούλου,** από το ιστορικό Μαλανδρίνο, που χαιρέτησαν την εκδήλωση. Μηνύματα για την επιτυχία της εκδήλωσης και συγχαρητήρια για το έργο της Ομοσπονδίας μας απέστειλαν: ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμος, ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. **Γεώργιος Αλογοσκούφης,** η Υπουργός Εξωτερικών κ. **Ντόρα Μπακογιάννη,** ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. Ηλίας Καλλιώρας, ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. Χρήστος Σταϊκούρας και η τέως Υπουργός Κέλλυ Μπουρδάρα.

Ο Δήμος της Δεσφίνας έκλεψε την παράσταση με τη λαμπρή παρουσία της χορυφαίας χορωδίας και του χορευτικού συγκροτήματος του Δήμου. Μια ευγενική προσφορά του Δημάρχου κ. Ευστ. Μαντζώρου που πάντα στέκεται συμπαραστάτης του εθελοντικού πατριωτικού έργου της Ομοσπονδίας μας.

Οι ομιλητές της εκδήλωσης κ. Αναστασία Παπαδοπούλου, κ. Γεώργιος Πουρνάρας και κ. Πόπη Γαϊτάνη. με εισηγήσεις τεκμηριωμένες και το αίσθημα της αγάπης για τη Φωκίδα τόνισαν τη δύναμη της συνεργασίας των απανταχού Φωκέων, που έρχεται, πρωτοποριακά από τις Δελφικές Αμφικτιονίες και τα πολλά που μπορεί να προσφέρει σήμερα η συνεργασία και η προσφορά των απανταχού Φωκέων στην ιερή γη της Φωκίδας.

Η παρουσία πλήθους κορυφαίων Παρνασσιδέων και Δωριέων, φίλων της Φωκίδας, Δημάρχων, προέδρων πολιτιστικών Συλλόγων της Φωκίδας και Φθιώτιδας και εκδοτών Ρουμελιώτικου τύπου έδωσαν ιδιαίτερη λαμπρότητα στη χαρούμενη γιορτή.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας ευχαριστεί θερμά τους πρωταγωνιστές και όλους τους εκλεκτούς συμπατριώτες και φίλους που τίμησαν με την παρουσία τους την εκδήλωση μας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

ΑΝΤΙΟ ΘΑΝΑΣΗ ΠΑΠΑΥΓΕΡΗ

ΕΦΥΓΕ ΕΝΑΣ ΑΚΟΜΑ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΗΣ ΕΥΠΑΤΡΙΔΗΣ

(Συνέχεια από τη σελ. 5)

σει σπίτι στο χωριό.

Η κόρη του Θανάση, Εύη Παπαυγέρη, με τους φίλους και τις φίλες της μαζί με τον Σπύρο Κυριάκη και την οικογένειά του είναι οι πιο τακτικοί κάτοικοι του χωριού.

Μακάρι να μπορούσαμε όλοι όσοι έχουμε σπίτια στο χωριό να τους μιμηθούμε.

Θανάση φίλε, οι Παπαυγέρηδες είναι εδώ, στο Οινοχώρι, στο πόδι σου και φυλάττουν Θερμοπύλες μαζί με τους λιγοστούς μόνιμους κατοίκους να μην ερημώσει το χωριό, να μη χαθεί η ανάσα του κόσμου.

Ο καπνός από το τζάκι του σπιτιού σου, που καίει έλατα και πουρναρόριζες του Οινοχωρίου, ας φθάνει σε σένα ως αγίασμα, γιατί είναι βέβαιο ότι ο Θεός του κόσμου θα σου έκανε τη χάρη που του ζήτησες να φτιάξεις το αιώνιο σπιτικό σου σε ένα κραταιό σύννεφο πάνω από το Οινοχώρι, πάνω από το σπίτι των παιδιών σου.

Στο καλό, αείμνηστε φίλε μας Ρουμελιώτη ευπατρίδη, Θανάση Παπαυγέρη.

Μανόλης Τσακίρης

Ο Υφυπουργός Ανάπτυξης κ. Ιωάννης Μπούγας

Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. Ιωάν. Μπούγας Υφυπουργός στο Υπ. Ανάπτυξης

Ο Φωκέας Βουλευτής μας, ο κ. Ιωάννης Μπούγας, υψηλής νομικής κατάρτισης και παράδειγμα προς μίμηση εργατικότητας και ήθους, δικαιώθηκε από τον κ. Πρωθυπουργό με την τοποθέτησή του στη νευραλγική θέση του Υφυπουργού Ανάπτυξης.

Μια δικαίωση και ένα πολύτιμο δώρο, την ημέρα της ονομαστικής του εορτής.

Ο Σύλλογος Οινοχωριών και η εφημερίδα «ΟΙΝΟΧΩΡΙ» τον συγχαίρουν θερμά και του εύχονται επιτυχία στο έργο του.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

α) ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ (σε ευρώ)

Α.Ε. S. & B. Βιομηχανικά Ορυκτά	500
Παπαναγιώτου-Καραγιώργου Αρχοντούλα	200
Στοφόρος Χαράλαμπος	150
Τσακίρης Μανόλης	105
Παπαναγιώτου Παναγιώτης του Θεμ.	100
Παπαναγιώτου Ιωάννης του Σταύρου	50
Υφαντής Βασίλειος	50
Πολίτης Σπύρος	50
Σεντής Άγγελος	50
Φούντας Κων/νος τους Γεωργ.	40
Ρούλιας Ευθύμιος του Αποστ.	20
Κόντος Θεμιστοκλής	20

β) ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΠΡΟΣΦΙΛΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Ρούλιας Αθανάσιος του Σπ. στη μνήμη του πατρός του Σπύρου Αθ. Ρούλια	50
Ρούλιας Δημήτριος του Σπ. στη μνήμη του πατρός του Σπύρου Αθ. Ρούλια	50
Ρούλιας Κων/νος του Αποστ. στη μνήμη Δημητρίου Π. Παπαναγιώτου	50
Ρούλιας Δημήτριος του Απ. στη μνήμη Δημ. Π. Παπαναγιώτου	50
Ολύμπιος Σπύρος στη μνήμη της συζύγου του Ιωάννας	50
Μοσχολιού Γεωργία στη μνήμη του Αριστείδη Δ. Σόλια	20
Τσόχλα Βασιλική στη μνήμη του Αριστείδη Δ. Σόλια	20
Ρούλιας Γεώργιος του Παναγιώτη στη μνήμη του θείου του Χρ. Χαμηλού	30

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Τα οικονομικά των Συλλόγων και του Συλλόγου μας περιορίστηκαν, δεδομένου ότι οι κρατικές ενισχύσεις έχουν ανασταλεί με βάση το δημοσιονομικό πρόβλημα της χώρας μας.

Για την αντιμετώπιση των δαπανών μας, που είναι δαπάνες των θρησκευτικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων στο χωριό μας και της έκδοσης και αποστολής της εφημερίδας μας, στείλαμε προσωπικές επιστολές σε συγχωριανούς μας. Η ανταπόκριση μικρή. Περιμένουμε ενίσχυση.

Επισκεφθείτε τον Ξενώνα «ΔΡΥΟΠΗ»

Οινοχώρι - Τ.Κ. 33057
Γραβιά
Τηλ. 22650-61145 -
Κιν. 6973-203683

Για ξεκούραση και ψυχοσωματική ανανέωση, σε γαλήνια φύση

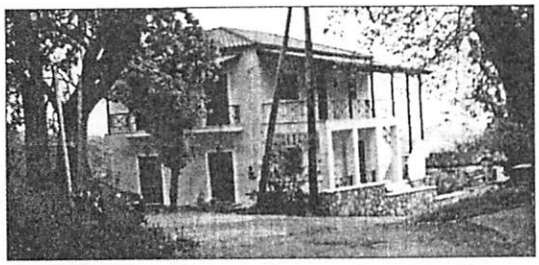

Ο Κοινοτικός Ξενώνας παρέχει στέγη εστίασης και χώρους ψυχαγωγίας στους επισκέπτες. Η εδώ διαμονή ευχάριστη, με θέα τον Παρνασσό, την Γκιώνα, την Οίτη και τον Καλλίδρομο. Ξεχωριστές ευχάριστες στιγμές η εστίαση στο εστιατόριο-καφέ, που προσφέρονται εδέσματα από παραδοσιακές αυθεντικές συνταγές. Ένας Ξενώνας στο χώρο, εδώ όπου η ΔΡΥΟΠΗ, κόρη του Δρύοπα βασιλιά των Δρυόπων, γνώρισε τον έρωτα του Δελφικού Απόλλωνα κι έφερε στον κόσμο τον Αμφισσο, ιδρυτή της Αμφισσας, πρωτεύουσας του Νομού μας. Εδώ όπου οι ΔΡΥΑΔΕΣ, πανέμορφες ορεσίβιες νύμφες , τρέφονταν με αμβροσία και ζούσαν χορεύοντας και γλεντώντας στα απέραντα κάλλους δάση δρυών και ελατιών.

Ελάτε να ζήσετε για λίγο στην πρωτεύουσα των αρχαίων Δρυόπων. Όλα εδώ είναι όμορφα.

ΑΛΛΑΓΗ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ

Το τηλέφωνο και το Fax των γραφείων της εφημερίδας μας άλλαξαν.

Ο νέος αριθμός είναι:

Τηλ. - FAX
210 3231.560